

ספר פענוּח המסורה

וְאֶל-תָּבוֹא בִּמְשֻׁפֵּט אֶת-עֲבָדָה, כִּי לֹא-יַצְקֵק לְפָנֶיךָ כָּל-חַי:

ויליל 3433

נמסר על: **כָּל-חַי**, ב' בסוף פסוק
ויקרא האדם שם אשתו חווה כי הוא היה אם **כָּל-חַי**:
וְאֶל-תָּבוֹא בִּמְשֻׁפֵּט אֶת-עֲבָדָה, כִּי לֹא-יַצְקֵק לְפָנֶיךָ כָּל-חַי:

תהלים ק מג, ב:

323 השלמה

בראשית ג, כ:
תהלים ק מג, ב:

324 השלמה

ויליל 331, 4069, 898, 331, לוינגר שמואל א-ב: 107, לוינגר יחזקאל 270, ע"ה צ"ט, ו: אכלוה ואכלה רשותה 103.

מלין דלא מפקין אלף. ולא קוראים האל"ף, או אינה כתובות כלל.

האל"ף נוחה. לא מבטאים אותה. וראה בפניהם תהלים קלה, ה: 2250 המפקין אלף.

מ"ח מלין נסבין א' באמצעות חיבורתא ולא קריין. מסורה במדבריא, ד:

וימלאו ימיה לילית והנה תומם בכתנה:

ולקחתם גס-את-יה מעם פנוי וקרבו אסונן והורדרם את-שיכתי ברעה שאלת:
ובכני יששכר תולע ונפה וויב ושרמן:

לא תאפסון לתת תבן לעם ללבן הלבנים מתמול שלשים הם ילכו וקסשו לדם תבן:

ויהאפסל אשר בקרבו התאווה וישבו ויבלו גם בני ישראל ויאמרו מי יאכלנו בשער:

ויאקרו משה אל-ליהוּה למה הרעל לעבדך ולמה לא-מצתי חן בעניך לשום אה-ימשא כל-העם הזה עלי:
וולד יהנה | בענן וידבר אליו וואצל מז-הרות אשר עליינו ויתן על-שבעים איש השכנים ויהי בנוּח עלילת הרוח ויתנבאו ולא יספו:

כירתשה ברען משאת מאומה לא-תבא אל-ביתו לעבל עבטו:
מלך שמורן מרואן אחד מלך אכשף אחד:

ותחח יעל אשת-חבר את-המלך האלול ותשם את-המלך ביריה ותבוא אליו בלט ותתקע את-המלך ברכחו ותצעח בארכץ וווא-נרדם ויעף וימת:

וישב אכימלך פארוכמה וינגרש זבל את-געל ואת-המלך משבת בשכם:

ויען עלי ויאמר לך לשולם ואלה ישראל יתון את-שלתק אשר שאלת מעמו:
ויאסף שאל לוד מפני דוד עוד ויהי שאל איב את-דוד כל-הימים:

וינגיד לוד ויאסף את-כל-ישראל ויעבר את-הירדן ובא חלאמה ויערכו אוט ל夸ראת דוד וילחמו עמו:
ויהי לשובת השנה לעת צאת המלאים וישלח דוד את-יזאב ואת-עכורי עמו ואת-כל-ישראל וישתחוו את-בני עמו ויצרו על-רבה ודוד יושב בירושלם:

ויראו המוראים אל-עברך מעל החומה וימתו מעבדי המלך וגם עבדך אוריה החתי מת:

ותונני חיל למלחמה תכרייע קמי תחנני:

ויתאה דוד ויאקרו מי ישנני מים מבלאר בית-חלום אשר בשער:

ויבקעו שלישת הגברים במחנה פלשתים ויאכובם מבלאר בית-חלום אשר בשער וישאו ויבא אול-דוד ולא אבה לשותם ויסוף אתם ליהוּה:
ובכני בגדיהו בגדיהו בגדיהו [תיל] ובכ-פעלים מקבצאל הוא חבה את שני אראל מואב והוא ירד:

והכה את-הארהה [הארה] בתוך הבאר בירום השלה:

ונעגה את-רען דוד למן זאת אך לא כל-הימים:
ויצא אל-מושא הרים ווישליך שם מלך ויאמר כה-אמר יהוה רפאת למים הלאה לא-יהיה מושע עוד:

מות ומשכלה:

וירפו המים עד הרים הזה כדבר אלישע אשר דבר:

וישלח אחו מלכים אל-תג'לט פלסר מלך-אשר לאמר עבדך ובניך אני עלה וחוושענি מכה מלך-אחים ומכם מלך ישראל הקומים עלי:

הלא-שםעת לחרוזק אתה עשיוי לימי קדם ויזטעה עתה הביאתי ותהי להשות גלים נצים ערים בצרות:

בעת ההיא שלח בראשך בלאון בראון מלך-בבל ספרים ומגננה אל-חזקיהו כי שמע כי חלה חזקיה:

כי אמל בכלך ידי עשייתך ובחקמتك כי נבנותי ואסיר | גובלות עמים ועתידתיכט [ונחותותיכט]:
ושותתי ואורייד באיר [פכיר] יושבם:

הגה האדון יהוה צבאות מסעף פאה במערצה ורמי הקומל גודולים והగבים ישלפם:

כל הביאש על-עם לא-יוועל למו לא לעזר ולא להועיל כי לבש וגדול-חרפה:

העירותי מצפון וויאת ממורה-שם: יקרא בשמי וילא סגנית כמור-חומר וכמו יוצר ירמס-טייט:

דברים כד, י:

יחושע יב, כ:

שופטים ד, כא:

שופטים ט, מא:

שמואל א, א, יז:

שמואל א, ייח, כט:

שמואל א, יד, לג:

שמואל ב, י, יז:

שמואל ב, יא, א:

שמואל ב, יא, כד:

שמואל ב, כב, מ:

שמואל ב, כב, טו:

שמואל ב, כב, טז:

שמואל ב, כב, כ:

מלכים א, יא, לט:

מלכים ב, ב, כא:

מלכים ב, ב, כב:

מלכים ב, ב, טז, ז:

מלכים ב, יט, כה:

מלכים ב, כ, יב:

ישעה י, יג:

ישעה י, לג:

ישעה ל, ה:

ישעה מא, כה:

כיד-שיטים רעות עשה עמי את עזבו מוקור | מים חווים לחץ להם בארות נשברים אשר לא-יכללו המים:

וירפו את-שבר בת-עמי על-גקללה לאמר שלום | שלום ואן שלום:
לכון כל-אכליל ואכללו וככל-צינק כלם בשבי ילבו והיז שאליך למשה וככל-בזונך אמן לבן:
רפאו את-בעל ולא נרפהה עזבנה ונלק איש לארצו כי-גע אל-הشمיט משפטה ונשא
עד-שחקים:

ויהי כהכחות ונאשאר אני ואפליה על-פלי ואזעך ואמר אהה אדני יהוה המשיח את אהה את
כל-שארית ישראל בשפקה את-חמתך על-ירושלם:

בטרש תגליה רעהך במו עת חרפת בניות-אלם וככל-סיבוכיתיה בנות פלשתים השאות אויך מסביב:
כי כה אמר אדני יהוה יען מהחן ידר ורקבן ברוגל ותשמה בכל-שאטך בנפש אל-ארמת ישראל:
ברוב רכלהך מלוי תוךך חמס ותחטא ואחלך מהר אללים ואבדך קרוב הטבר מתוך אכני-אש:
ולאייה עוז לבית ישראל סלון ממאיר וקווץ מקאב מפל סכיבתם השאותים אותם וידעו כי אני
אדני יהוה:

וישבו עליה לכתה ובנו בתים וגטוו כרמים ויישבו לבטה בעשותי שפטים בכל השאותים אתם
מסכיבותם וירדו כי אני יהוה אלהיהם:

ושבבתקיך ושבאתיך והעליתיך מירפתני צפון והבאותך על-ההר ישראל:
ונשו את-כל-מלהם ואת-כל-מעלם אשר מעלה-כבי בשבותם על-אדוקתם לבטה ואני מחריד:
ויכלו את-הימים והיה ביום השmini ויהלא יעשו הכהנים על-המזבח את-עלותיכט
ואת-שלמים ורצעתי אתכם נאם אדני יהוה:

ויאמר אליו הימים האלהיו יוצאים אל-הגליל והקרמונה וירדו על-העירבה ובאו הימה אל-הימה
המוציאים ונרפהו [נរפה] הימים:

נדמו עמי מבלי הדעת כי אהה הדעת מסת ואמאסאל [נאמאס] מבחן לי ותשפט תורה אל-יך
אשכח ביך גס-אגני:

וקאם שאון בעמך וכל-מבדפים קבעו פארורו:
מפניו ייחלו עמי כל-פדים קבעו פארורו:

בוקה ומבקחה ומבלקה ולב נמס ופק בrels וחולחה בכל-מתנים ופני כלם קבעו פארורו:
אשר קניין יחרן ולא יאשמו ומזכירן יאמר ברוך יהוה ואעשר ורעים לא יחמול עליהם:

אתה דacket [דקט] כחלה רחוב, ברוע עזר פורת אובייקט:
משה ואחנן בנהנו ושמואל בקראי שמו, קראים [קרים] אל-יהוה והוא יעננו:
מכלה-ארוח רע כלאתיך [כלתין] רגאל, למען אשמר דברך:

אשר ימוך למומה, נושא לשוא עריך:
עד-אניה תוגוינו נשפי ותרכז אגני במלים:

אם תעשה אשר מני הדרך ואחר עיני לך לבי זוכפי דבק מאום:
משתו יגورو אלים משבים יתחטא:

כיד-מבית הסורים יצא מלך כי גם במלכותו נולד ר' ש':
ויאמר המן אף לא-הכיה אסתור המלכה עטה-מלך אל-המשתה אשר-עשתה כי אס-אותי

ו gamb-למתר אני קרו-אל-ה עט-המלך:
ילדים אשר אינ-בכם כל-מאום [מומן] וטובי מראה ומשכילים בכל-חכמה וידע זעט ומכני מך-ע:

ואשר כה בלהם לעמד בהיכל המלך ולמלך ספר ולשון בשדים:
את שער הlein החזק חנוון ווישבי זנחת המה בנהו ויעמידו דלתתיו מנעליו ובריחיו ואלף אמה
בחוליה עד שער השפטות:

וימליך לבי עלי ואילך את-החרים ואת-הסגנים ואמרה להם משא איש-באחו אתם נשים [נשים]
ואתן עלייהם קהלה גודלה:

ואשלחה אליו לאמר לא נהיה בדרכם האלה אשר אתה אומר כי מלך אתה בזקם [בזקם]:
והתודה השנית החולכת לМОאל ואני אהריה וחצי הגם מעל להחולה מעל למג'ד התנוראים ועד

החוונה קרחבה:
והציט שבו בה מבאים דאג וכל-מcker ומוכרים בשפט לבני יהודה ובירושלם:

ויעיר אל-הו ישראל את-דרוח פול מלך-אשור ואת-דרות תלגת פלנסר מלך אשור ויגלט לראובני
ולבדי ולחצוי שבט מנשה זוכאים לחלה וחבור והרא ונחר גוון עד היום הזה:

וממיה אשר את-מפל ואת-מגרשיה ואת-עבדון ואת-מגרשיה:
אצל העמוני נהרי הברתי נשא כל-ויאב בנד-צורי:

כל-אלה אנשי מלחהה עדרי מערקה בכלב שלל באו חבורנה להמלך את-דורי על-בל-ישראל
וגם כל-שרית ישראל לב אחד להמלך את-דורי:

ירמיה ב, יג:

ירמיה ח, יא:

ירמיה ל, טה:

ירמיה נא, ט:

יחזקאל ט, ח:

יחזקאל טו, גנו:

יחזקאל כה, ר:

יחזקאל כה, טו:

יחזקאל כה, כד:

יחזקאל כה, כו:

יחזקאל לט, ב:

יחזקאל לט, כו:

יחזקאל מג, כד:

יחזקאל מה, ח:

הושע ד, ז:

הושע י, יד:

יזאל ב, ז:

נחום ב, יא:

זכריה יא, ח:

תהלים פט, יא:

תהלים צט, ר:

תהלים קיט, כא:

תהלים קלט, כ:

איוב יט, ב:

איוב לא, ז:

איוב מא, יז:

קהלת ד, יד:

אסתר ה, יב:

דניאל א, ד:

נחמיה ג, יג:

נחמיה ה, ז:

נחמיה ו, ח:

נחמיה יב, לח:

נחמיה יג, טז:

דהיים א, ה, כו:

דהיים א, ו, נת:

דהיים א, יא, לט:

דהיים א, יב, לט: